

Tirsdag den 11. juli 2023, kl. 20:00

Christian Tetzlaff, violin; Tanja Tetzlaff, cello
Kiveli Dörken, klaver

Ludwig van BEETHOVEN (1770 – 1827)

Trio i c-mol, op. 1, nr. 3 (1795), 26'

- I. *Allegro*
- II. *Adagio cantabile*
- III. *Scherzo. Allegro assai*
- IV. *Finale. Presto*

Antonin DVOŘÁK (1841 – 1904)

Trio nr. 2 i g-mol, op. 26 (1876), 34'

- I. *Allegro moderato*
- II. *Largo*
- III. *Scherzo: Presto*
- IV. *Finale: Allegro non tanto.*

--- Pause ---

Piotr I. TCHAIKOVSKY (1840 – 1893)

Trio i a-mol, op. 50 (1882), 45'

- I. *Pezzo elegiaco. Moderato assai - Allegro giusto*
- II. *Tema con variazioni: Andante con moto*
 - *Var I*
 - *Var II: Più mosso*
 - *Var III: Allegro moderato*
 - *Var IV: L'istesso tempo (Allegro moderato)*
 - *Var V: L'istesso tempo*
 - *Var VI: Tempo di Valse*
 - *Var VII: Allegro moderato*
 - *Var VIII: Fuga (Allegro moderato)*
 - *Var IX: Andante flebile, ma non tanto*
 - *Var X: Tempo di mazurka*
 - *Var XI: Moderato*
 - *Variazioni finale e coda: Allegro risoluto e con fuoco*
 - *Coda: Andante con moto – Lugubre (L'istesso tempo)*

AUGUSTINUS FONDEN

STIFTET 25. MARTS 1942

LOUIS-HANSEN FONDEN

William Demant Fonden

DRONNING MARGRETHES
OG PRINS HENRIKS FOND

KONSUL GEORGE JØRCK OG
HUSTRU EMMA JØRCK'S FOND

DEN FABERSKE FOND

SOLIST
FORENINGEN

HINDSGAVL SLOT

Knud Højgaards Fond
GRUNDELT 1844

HINDSGAVL FESTIVALS VENNER

15:30 Harpetrio

20:00 Tetzlaff Klavertrio

Om Trioen

Festivalens første aftenkoncert lægger ud med en topklasses trio, når Christian Tetzlaff (violin), Tanja Tetzlaff (cello) og Kiveli Dörken (klaver) indtager scenen.

Det er første gang, vi har fornøjelsen af at byde hver af de tre musikere velkommen på Hindsgavl, selvom lysten og initiativet til en invitation har levet længe. Faktisk så længe at trioens ved de første korrespondancer for år tilbage, så en smule anderledes ud med Lars Vogt ved tangenterne.

En lille linje og tanke i præsentationen her til minde om pianisten, der meget sørgeligt og alt for tidligt gik bort sidste efterår, skyldes også Vogts tilbagevendende besøg her på festivalen i somrene i 2009-10, dog dengang med bl.a. Martin Fröst og netop ikke med Tetzlaff-søskendeparret. I dag er det en lille trøst, at trioens har bestået sin form og tilmed har Lars Vogt med i ånden, for Kiveli Dörken startede faktisk som elev hos Lars Vogt tilbage i 2012 og har studeret ved hans side i godt 10 år.

Den græsk-tyske pianist spillede sin debut ved C. Bechstein Concert Series i sin hjemby Düsseldorf november 2014, men debuterede egentlig allerede som 8-årig, da hun i den usædvanligt unge alder spillede sin første koncert med orkester. Siden har hun optrådt regelmæssigt i adskillige europæiske lande, i Kina og i USA. Dörken er kendt for sin dybde, klarhed og følelsesmæssige udtryksfuldhed, og et mangfoldigt repertoire. I 2015 grundlagde hun Molyvos International Music Festival (MIMF) på den græske ø Lesbos, som hun også er kunstnerisk leder af. MIMF bringer ikke kun traditionen for klassisk musik til Lesbos, men det er også blevet et symbol på håb for hele regionen.

Udover at bære på en imponerende overbevisende koncerthistorik og inspirerende initiativrigdom hendes alder taget i betragtning, har hun et par es mere i ærmet – Dörken har nemlig spillet for nogle sjældne personligheder, senest i 2009 på en

invitation fra Deutsche Stiftung Musikleben, var hun på scenen i Washington, D.C. foran kansler Angela Merkel, og 2 år før det, i 2007, spillede hun i Münsterhalle for Dalai Lama.

Selvom hverken Christian eller Tanja Tetzlaff kan bryste sig af en optræden for den spirituelle leder, er der rigeligt at komme efter hos de to stjernemusikere. Født i Hamborg med nogle års mellemrum er søskendeparret vokset op i en musikerfamilie og startede begge tidligt med at spille deres instrumenter. Siden violinstudierne på først Lübecks konservatorium og næst den anerkendte Juilliard School i New York City, har Christian Tetzlaff været solist foran mange anerkendte orkestre og dirigenter, herunder Berliner Philharmonikerne, New York Philharmonic, Wiener Philharmonikerne og dirigenter som Herbert Blomstedt, Simon Rattle og Christoph von Dohnányi. Violinisten er kendt for at fængsle publikum med sin virtuose og samtidig minutiøse tilgang til fortolkning, og for evnen til at bringe dybde og intensitet ind i sine præstationer.

Den knap 7 år yngre Tanja Tetzlaff er en bemærkelsesværdig evnerig og progressiv musiker, hvis alsidighed både afspejles i hendes virke som instrumentalist og kunstner. Cellistens varemærke er hendes ekstraordinært brede repertoire og hun har længe været en af sin generations mest indflydelsesrige musikere. At gå ud over præsentationen af klassisk musik, inkorporere andre kunstformer og engagere sig i moderne begivenheder er Tanjas helt særlige passion, hvilket har ledt til at hun i april 2021 blev den første stipendiat, der tildeltes det prestigefyldte Glenn Gould Bach Fellowship i byen Weimar. Med det opstod da muligheden for at realisere et filmprojekt over to år, der relaterer Bachs berømte cellosuiter til naturen og spørgsmål om klimaændringer.

Dina Bodé

HJÆLP FESTIVALEN som medlem af Hindsgavl Festivals Venner!

FORDELE	Min. to ugers forsalg • Bedre afbestillingsbetingelser • Prioritet ved pladstildeling • O.m.a.
PRIS	Enkelt medlem: kr. 800,- (kr. 600,- fornyelse for 2023-medlemmer) Par (m. børn op til 18 år): kr. 1.000,- (kr. 800,- fornyelse for 2023-medlemmer)
SE MERE	www.hindsgavlfestival.dk/venner

Om Musikken

Beethoven: Klavertrio nr. 3, opus 1 nr. 3 (1795)

Den unge Beethoven blev i 1792 elev af Haydn. Men lærer/elev-relationen var ikke gnidningsfri, for Haydn kunne ikke tøjle sin ambitiøse protegé. Konflikten brød for alvor ud, da Haydn frarådede Beethoven at udgive sin *Klavertrio nr. 3 i c-mol*. Haydn mente, at den var for voldsom til datidens publikum. Beethoven havde ellers nøje planlagt, at hans første officielle udgivelse skulle være tre klavertrioer med c-mol-trioen som kronen på værket. Den skulle vise alverden, at han var en kompromisløs komponist. Og den blev et forvarsel om den senere Beethovens musikalske landvindinger. Alene tonearten c-mol leder tankerne mod heroiske storværker såsom *Pathétique-sonaten*, *Klaverkoncert nr. 3* og *Skæbnesympfonien*.

Førstesats udfolder et drama mellem et ildevarslende hovedtema og et lyrisk sidetema. Andensats er en række yndefulde variationer over et blidt tema. Tredjesats er en klassisk menuet, omend det hurtige tempo og de voldsomme accenter er mere Beethoven'ske end Haydn'ske. Finalen er en medrivende energiudladning, der holder fast i mol-tonearten til sidste tone. Her må Haydn have protesteret. Sådan gjorde man ikke! Men sådan gjorde Beethoven – og dermed blev musikhistorien forandret for altid.

Dvořák: Klavertrio nr. 2 i g-mol, opus 26 (1876)

I 1870'erne var komponisten Dvořák endnu ukendt hjemme i Bøhmen. Nationalkomponisten var Bedřich Smetana, hvis *Klavertrio i g-mol* havde vist en ny vej for den bøhmiske nationalmusik. Baggrunden for værket var Smetanas tab af sin unge datter. I 1875 ramte samme tragedie Dvořák. Hans nyfødte datter døde, og Dvořák følte sig sjælsbeslægtet med Smetana. Han bearbejdede derfor sin sorg på samme måde som kollegaen og skrev også en *Klavertrio i g-mol*. De to værkers baggrund, toneart og stemning gør dem til sorgfulde bøhmiske søsterværker.

Førstesats er en konstant vekselvirkning mellem temperamentsfuld frustration og resignerende afmagt. Slaviske mol-melodier titter frem mellem udbrud af ren desperation. Andensats er en hjerteskerende vuggevise. Men vuggen er

udskiftet med en kiste. Tredjesats er en åndeløs scherzo, hvor temaer kastes op i luften, inden Dvořák overvinder mørket og lader livet og håbet sejre i finalen.

Sejren ventede også Dvořák selv. *Klavertrio nr. 2* var medvirkende til hans senere status som Bøhmens suveræne nationalkomponist. Privat tilsmilede lykken ham. Han fik efterfølgende syv børn, der alle overlevede barndommen.

Tjajkovskij: Klavertrio i a-mol, opus 50 (1882)

Tjajkovskijs *Klavertrio* er hans eneste kammermusikværk med klaver. For som han sagde: "*Klaver fungerer kun i to sammenhænge: Helt solo, eller når det overdøves af et fuldt symfoniorkester.*" Men han gjorde altså en undtagelse, da hans nære ven, pianisten og klavertrio-elskeren Nikolai Rubinstein, døde i 1881, blot 47 år gammel. Tjajkovskij gav værket undertitlen '*Til minde om en stor kunstner*'.

Den 45 minutter lange klavertrio falder i to halvdele. Førstesats, *Pezzo elegiaco* (Elegisk stykke) udspringer af en sorgfuld melodi, der går lige i tårekanalerne. Ikke mindst når melodien til slut transformeres til en decideret begravelsesmarch. Andensats er en variationssats, der åbner med en overraskende lys og trøstende klavermelodi. Men letheden fordufter, når temaet i de følgende variationer bliver kastebold mellem forskelligartede udtryk blandet med dødsfaldets afmagtsfølelse. Efter *Variation nr. 11*, bryder en triumferende coda løs. Men glæden er kun kort. Mod slutningen gentages det lette åbningstema – men nu som en øresønderrivende begravelsesmarch i mol. Desperation og sorg får alt i stykker, inden en mørk hjertebankerytme langsomt dør ud.

Tjajkovskijs *Klavertrio* stiller ekstreme krav til musikerne – ikke mindst til pianisten. For nok er udtrykket symfonisk, men i modsætning til klaverkoncerterne, kan man rent faktisk høre, hvad klaveret spiller.

Mathias Hammer